

ΕΠΟΠΤΕΙΑ: Το Ισλάμ στην Ευρώπη

ΕΠΟΠΤΕΙΑ

ΤΕΥΧΟΣ 1 ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2017

<https://epopteia.gr/907/epoptia-to-islam-stin-evropi/>

*Στη Σώτη Τριανταφύλλου
με ιδιαίτερη εκτίμηση*

1. Είναι το ισλάμ απειλή για την Ευρώπη;

Ο μουσουλμάνος Ινδός καθ. της Πολιτικής φιλοσοφίας και βουλευτής του Εργατικού κόμματος στην Αγγλία Μπικού Παρέκ (Bhikhu Parekh) υποστηρίζει ότι το ισλάμ γενικά δεν απορρίπτει τις ευρωπαϊκές αξίες όπως την ισότητα (όχι των δύο φύλων αλλά των ανδρών), την ειρηνική διευθέτηση των διαφορών, τον σεβασμό της πλειοψηφίας. Αλλά υπάρχουν σημεία ριζικής αντίθεσης, κυρίως στις “πρακτικές”. Για παράδειγμα, οι μουσουλμάνοι στην Βρετανία δέχονται την απαγόρευση κλειτοριδεκτομής και πολυγαμίας, αλλά δεν δέχονται να τρώνε παρά μόνον κρέας χαλάλ, να ζητούν μουσουλμανικά ρούχα για τα κορίτσια και τις γυναίκες, και βέβαια να έχουν γάμους που ορίζουν μόνον οι γονείς. Η ισότητα των δύο φύλων είναι ένα μεγάλο σημείο τριβής, διότι τα κορίτσια των μουσουλμάνων στην Αγγλία το δέχονται με ενθουσιασμό και αυτό εξοργίζει τους γονείς τους.

Το μεγαλύτερο όμως πρόβλημα, κατά τον καθηγητή Παρέκ, ξεκινάει από τη βαθειά πίστη των μουσουλμάνων ότι το ισλάμ είναι απολύτως υπέρτερο όλων. Έτσι, δέχονται μεν την πολυπολιτισμική κοινωνία αφού τους επιτρέπει να κρατούν την πίστη τους, αλλά την απορρίπτουν διότι δεν δέχεται την υπεροχή του ισλάμ και εκθέτει τα μουσουλμανόπαιδα σε επιδράσεις της κοσμικής κουλτούρας.

2. Πόσοι νόμιμοι μουσουλμάνοι ζουν στην Ευρώπη

Οι περισσότεροι νόμιμοι κάτοικοι σε χώρες της Ευρώπης ζουν στη Ρωσία (14 εκ., 10% του πληθυσμού), στη Γερμανία (4.8 εκ, 5,8%) και στη Γαλλία (4,7 εκ, 7,5%). Στη Βουλγαρία ζουν 1.020.000 αλλά αποτελούν το 13,7% και στην Ολλανδία 1 εκ (6%). Στη Βρετανία ζουν 2.960.000 ήτοι το 4,8% του πληθυσμού, στο Βέλγιο 630.000 (5,9%) στην Αυστρία 450.000 (5,4%) στην Ελλάδα 610.000 (5,3%) ενώ στην Ιταλία 2,220.000 (3,7%) Στην Κύπρο υπολογίζονται σε 280.000 που όμως συνιστούν το 25,3%.

Οι μουσουλμάνοι έχουν υψηλό ρυθμό γεννητικότητας, ώστε υπολογίζεται ότι, χωρίς το κύμα μετανάστευσης που έχει ξεσπάσει, το 2030 θα αποτελούν πάνω από το 8% του ευρωπαϊκού πληθυσμού, ενώ το 2010 συνιστούσαν το 6%. Η μεγάλη γεννητικότητα εξηγεί γιατί η μέση ηλικία των μουσουλμάνων της Ευρώπης είναι 32 ετών ενώ των Ευρωπαίων 40.

Οι ιθαγενείς πληθυσμοί δεν είναι εύκολα δεκτικοί προς τους μουσουλμάνους. Σε έρευνα του 2016 προέκυψε ότι 72% των Ούγγρων δεν τους θέλει στη χώρα τους, 69% των Ιταλών, 66% των Πολωνών, και το 65% των Ελλήνων. Αντίθετα, μόνο το 29% είναι αρνητικοί στη Γερμανία, τη Γαλλία και την Αγγλία. Ο γεννημένος εκτός της χώρας πληθυσμός της Γερμανίας είναι κυρίως Τούρκοι υπήκοοι (άρα είναι και Κούρδοι), Ιρακινοί και Βαλκάνιοι. Στη Γαλλία αντίθετα, προέρχονται από τις πρώην γαλλικές αποικίες της Βόρειας Αφρικής.

3. Η σύνδεση τρομοκρατίας και εγκληματιών

Έχει επισημανθεί η διασύνδεση τρομοκρατίας και ποινικών. Όπως δείχνουν τα στοιχεία του Διεθνούς Κέντρου Αντι-Τρομοκρατίας, τουλάχιστον ο ένας στους τέσσερεις τζιχαντιστές είναι ή υπήρξε εγκληματίας του κοινού ποινικού δικαίου. Και στη μεγάλη τους πλειοψηφία είναι ναρκομανείς. Η σύνδεση τρομοκρατών και ληστών με το παράνομο εμπόριο όπλων στις ευρωπαϊκές χώρες, είναι εξαιρετικά αναπτυγμένη.

Ειδικότερα στο Βέλγιο, χώρα που έχουν ως κρησφύγετο πολλές ομάδες τρομοκρατών, η ισλαμική τρομοκρατία άρχισε στη δεκαετία

1970-80, με σειρά επιθέσεων παλαιστινιακών τρομοκρατών εναντίον Εβραίων. Ακολούθησε η εισβολή των τζιχαντιστών στην Ευρώπη, και τα δεδομένα της τρομοκρατίας άλλαξαν. Οι αρχές εστιάζουν την προσοχή τους σε νέους στόχους: 1) στα οικονομικά της τρομοκρατίας, και ιδίως στο ρόλο των οργανώσεων που χρησιμοποιούν “για ανθρωπιστική βοήθεια” στους μετανάστες το προϊόν εράνων, 2) στους κήρυκες μίσους (ιμάμηδες και μη), 3) σε όσους πηγαίνουν στη Μέση Ανατολή και έπειτα από λίγους μήνες επανέρχονται, έχοντας προσηλυτιστεί και εκπαιδευθεί. Ακόμη, βασικός είναι ο τομέας όπου ελέγχεται ο προσηλυτισμός νεαρών εγκλείστων από εκπαιδευμένους δασκάλους του Κορανίου. Εξετάζεται επίσης με ιδιαίτερη προσοχή η περίπτωση να χρησιμοποιήσουν οι τρομοκράτες στο άμεσο μέλλον χημικά όπλα, όπως και ο κίνδυνος από χάκερς.

4. Πόσο απειλεί την Ευρώπη η τρομοκρατία;

Η Ευρώπη στο σύνολό της έχει πρόβλημα, διότι οι πολιτικές ηγεσίες της φαίνονται να μη μπορούν να σηκώσουν το βάρος της πολιτιστικής κληρονομιάς των χωρών τους. Συχνά μάλιστα, δίνεται η εντύπωση ότι οι πολιτικές ηγεσίες θα ήθελαν να ξεχαστεί ο πολιτισμός ως ζωτική δύναμη παρέμβασης και διαμόρφωσης πραγμάτων, και να μείνει μόνο ως τουριστικό αγαθό. Το ζητούμενο για τα εξαπτέρυγα του κομματικού σχεδιασμού είναι: μια χώρα με τον πολιτισμό της μέσα στα μουσεία, ένας πολιτισμός-μνημείο, ένας πολιτισμός-ερείπιο, κατάλληλος μόνο για τουρίστες, χωρίς φωνή, χωρίς κινήσεις ζωής.

Έχουν πετύχει οι πολιτικές ηγεσίες να υποβαθμίσουν τον ενοχλητικό πολιτισμό, να τον βάλουν στο παλιό μπαούλο της γιαγιάς. Το μόνο που χαλάει την ειδυλλιακή εικόνα της πολιτιστικής μουμιοποίησης είναι οι μουσουλμάνοι. Κι αυτό το θέμα, βέβαια, θα το έθαβαν οι ενοχλούμενοι τύπου Δημητρά, Φίλη κλπ, με μια ομοβροντία συνθηματολογίας περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δικαιωμάτων της μειοψηφίας και δεν ντρέπεστε φασίστες εθνικιστές και τα τοιαύτα, αλλά είναι οι ίδιοι οι μουσουλμάνοι που δεν αφήνουν να ταφεί το πρόβλημα. Διότι το ισλάμ δεν θέλει να ξεχαστεί ο ευρωπαϊκός πολιτισμός αλλά να

συντριβεί.

Το 1980, το Ισλαμικό Συμβούλιο της Ευρώπης έδωσε τις εντολές του εκδίδοντας ένα σημαντικό βιβλίο, το «Ισλαμικές κοινότητες σε μη ισλαμικά κράτη». Εκεί διατυπώνεται η ατζέντα του ισλάμ στην Ευρωπαϊκή Ένωση: “η ισλαμική ταυτότητα θα χαθεί μέσα στην Ευρώπη, οι μουσουλμάνοι θα απορροφηθούν, εάν δεν παρθούν αμέσως μέτρα. Το ζητούμενο είναι να δημιουργηθούν ισλαμικές νησίδες μέσα στις χριστιανικές πόλεις, να ζουν όλοι μαζί σε αυτές τις νησίδες-γκέτο, ώστε οι οικογένειες να ζουν συγκεντρωμένες με ομόθρησκους και όχι σκόρπιες στο χριστιανικό περιβάλλον. Σε αυτές τις νησίδες-γκέτο πρέπει να φτιαχτούν αμέσως τζαμιά, κοινοτικά κέντρα και σχολεία διδασκαλίας του Κορανίου. Απώτερος σκοπός είναι τα γκέτο να μαζεύουν κάθε νέο μουσουλμάνο μετανάστη, έτσι ώστε τελικά το γκέτο να αποκτήσει δύναμη επιβολής και σιγά σιγά να γίνεται πλειοψηφία στην πόλη”.

Ακολουθώντας αυτές τις οδηγίες, οι τρομοκράτες έχουν δημιουργήσει με άνεση τις βάσεις τους. Στη Χάγη έχει στηθεί το διαβόητο “τρίγωνο της Σαρία” ή “μίνι-χαλιφάτο”, στη Γαλλία τα γνωστά προάστια (banlieues), στο Βέλγιο το Μόλενμπεκ κ.ο.κ. – περιοχές όπου εφαρμόζεται ο ισλαμικός νόμος της σαρία και είναι άντρα τρομοκρατίας. Στο Λονδίνο, η περιοχή Τάουερ Χάμλετς είναι η πολυπληθέστερη ισλαμική πόλη της Αγγλίας, και η ζωή εκεί καθοδηγείται από το ισλάμ. Λίγα παραδείγματα από τη Βρετανία θα μας δώσουν το κλίμα:

1. Οι Ευέλπιδες στη Σκωτία ειδοποιήθηκαν να μη φορούν τη στολή τους σε δημόσιους χώρους ώστε να μη προκαλούν τους φανατικούς μουσουλμάνους.

2. Τα δικαστήρια της χώρας δεν αναγνωρίζουν τους ισλαμικούς γάμους (και ορθώς) αλλά δεν εμποδίζουν τα ισλαμικά διαζύγια. Σύμφωνα με αυτά, ένας μουσουλμάνος χωρίζει απλώς με το να πει τρεις φορές τη λέξη ταλάκ. Το αποτέλεσμα είναι ότι γυναίκες βρίσκονται στο δρόμο ξαφνικά, χωρίς κανένα δικαίωμα αποζημίωσης ή απαίτησης

στην περιουσία και τα παιδιά τους. Χριστιανοί και Εβραίοι παντρεύονται και χωρίζουν σύμφωνα με τους νόμους, αλλά οι μουσουλμάνοι όχι.

3. Όλο και περισσότερα σχολεία εγκαταλείπουν τις εορτές των Χριστουγέννων για να μη θιγούν οι μουσουλμάνοι. Επίσης, όχι μόνο το ζαμπόν απαγορεύεται από τις καντίνες των σχολείων, αλλά απαγορεύονται και τα παραμύθια με καλά γουρουνάκια.
4. Κυκλοφορούν σε όλο και περισσότερα σχολεία χάρτες της Μέσης Ανατολής όπου το κράτος του Ισραήλ δεν υπάρχει και η περιοχή δηλώνεται ως “Κατεχόμενη Παλαιστίνη”.

Το αποτέλεσμα είναι ορατό: αξιωματούχοι των υπηρεσιών Ασφαλείας εκτιμούν ότι στη Βρετανία ζουν περίπου 23.000 εξτρεμιστές μουσουλμάνοι. Οι αντίστοιχοι στη Γαλλία υπολογίζονται σε 15.000, ενώ στο Βέλγιο 18.000 και στη Γερμανία 10.000. Οι αριθμοί αυτοί δείχνουν ότι μέσα στην Ευρώπη υπάρχει ήδη ένας ολόκληρος στρατός φανατικών εχθρών της – και δεν έχουμε πληροφορίες για το τι γίνεται σε άλλες χώρες (Ιταλία, Ισπανία, Σκανδιναβία, Βαλκάνια).

Αυτά τα δεδομένα, δημιουργούν όχι μόνο ψυχολογικό κλίμα με πολιτικές συνέπειες αλλά και υποχρεώνει σε τεράστιες δαπάνες το κάθε κράτος. Για παράδειγμα, οι μισοί Γάλλοι στρατιώτες απασχολούνται πλέον σε έλεγχο της ίδιας της χώρας, και ακόμη μεγαλύτερο ποσοστό του ιταλικού στρατού απασχολείται καθημερινά στο Σχέδιο Ασφαλείς Δρόμοι, που σημαίνει στη φύλαξη των πόλεων από την τρομοκρατία.

Η Ευρώπη νιώθει την ανάσα της ισλαμικής ατζέντας στο σβέρκο της. Προσπαθεί να την αποφύγει, επιδίδεται σε πιρουέτες και παλινωδίες. Πριν λίγα χρόνια η Όπερα του Βερολίνου ακύρωσε παράσταση του «Ίδομενέα» του Μότσαρτ, για να μη θίξει τους μουσουλμάνους. Μετά από σφοδρές επικρίσεις Γερμανών, η διεύθυνση της Όπερας υποχώρησε και το έργο του Μότσαρτ επετράπη να ανεβεί στη σκηνή... Ο Πάπας Βενέδικτος είχε εκφράσει πολλές φορές την ανυποχώρητη αντίθεση στην ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά για να πάει στο φανάρι

υποχρεώθηκε να δηλώσει ότι και η Τουρκία έχει θέση στην Ευρώπη. Ο διάδοχός του Πάπας Φραγκίσκος πιέζει για μια πολυπολιτισμική και πολυθρησκευτική Ευρώπη. Το 2005, ο Γάλλος Πρόεδρος Σιράκ ζήτησε από την τηλεόραση να δείχνει περισσότερους μουσουλμάνους σε καλούς ρόλους, ώστε «να μειωθεί η περιθωριοποίησή τους».

Θα μπορούσαμε να αναφερθούμε σε αντίστοιχες υποχωρήσεις του κράτους δικαίου σε πολλές χώρες της Ευρώπης, όπου το Ισλάμ ανατρέπει νομικές και ηθικές αρχές του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Ας αρκесθούμε στη δήλωση του Φιλίπ Φάργκ, επικεφαλής του Κέντρου Μεταναστευτικής Πολιτικής: “Δεν χρειάζεται να είναι κανείς ρατσιστής ή ξενοφοβικός. Το Ισλάμ είναι μια πραγματικότητα μέσα στην Ευρώπη, η οποία είναι ξένη και εχθρική προς τον πολιτισμό της. Η λύση σίγουρα δεν έχει ακροδεξιό χρώμα. Αλλά πρέπει να μάθουμε οι δημοκράτες πως θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα χωρίς να παραιτηθούμε από τον εαυτό μας”.

Από την άποψη αυτή, έχει σημασία να περάσει στην πλειοψηφία το μήνυμα ότι δεν είναι φασισμός να υπερασπίζεσαι τον πολιτισμό σου, ότι δεν είναι ακροδεξιά πολιτική η υπεράσπιση της ταυτότητάς σου.

Γιατί, τί θάνατι η Ευρώπη, αν ο πολιτισμός μας γίνει απολίθωμα; Για ποια πατρίδα, για ποια Ευρώπη θ' αξίζει τότε να νοιάζεται κανείς;